

HARCÁSZAT ALAPJAI

TARTALOMJEGYZÉK

- Alapfogalmak
- Gyakorlási fokozatok
- Alakzatok
- Célmegjelölés módszerei
- Álcázás
- A védelem
- Ellenséges harcárokrendszer megtisztítása

ALAPFOGALMAK

Feladat - A lövészek feladata, hogy az ellenséggel közvetlen harcérintkezésben tűz és mozgás használatával legyőzzék, vagy elfogják az ellenséget, visszaverjék tűzzel a rohamát, közelharcban legyőzzék, vagy ellentámadjanak.

A harci erő - A lövészcsapatok doktrínája négy pilléren nyugszik: manőver, tüzérő, védelmi képesség, parancsnoki vezetői képességek.

Manőver - A manőver a csapatok mozgása, amelyeket tűzzel támogatnak annak érdekében, hogy egy olyan előnyös pozícióba kerüljenek, ahonnan képesek elpusztítani, vagy fenyegetni az ellenséget. A lövész kötelékek olyan előnyös pozíciókban mozognak előre, ahol előnyben lesznek az ellenséggel szemben, és ahol képesek ezt az előnyüket megtartani. Manővereket hajtanak végre annak érdekében, hogy megtámadják az ellenség szárnyát, hátsó részeit, logisztikai pontjait és harcászati vezetési pontjait. Védelemben annak érdekében hajtanak végre manővereket, hogy szárnyból ellentámadjanak és visszaverjék az ellenség támadását. A tűzzel megfelelően támogatott manőverek lehetővé teszik a lövészek számára, hogy közel kerüljenek az ellenséghez és döntő harcban megsemmisítő csapást mérjenek rá.

Tüzérő - A tüzérő az egységek azon képessége, hogy megfelelő tüzet képesek vezetni a célpontokra. A tüzérő elpusztítja és/vagy lefogja az ellenséges állásokat, megtéveszti az ellenséget, és támogatja a manővereket. Megfelelő támogató tüzek nélkül a lövészek gyakran képtelenek manővereiket végrehajtani. Mielőtt megpróbálnának manővereket végrehajtani, az egységeknek ki kell jelölniük egy úgynevezett tüztámogató részleget. A tüztámogató részleg (TTR) az ellenséges állásokra vagy kötelékekre vezet tüzet annak érdekében, hogy az ellenség ne legyen képes a saját manővereinket megfigyelni vagy befolyásolni. A tüztámogató részleget akár egy fegyver vagy egy fegyvercsoport is képviselheti. A parancsnokoknak pontosan tudniuk kell, hogyan irányítsák, összpontosítsák a tüzüket, a manőverekkel hogyan hangolják azt össze. Képesnek kell lenniük gyorsan felismerni a legveszélyesebb célpontokat, tüzet vezetni rájuk, és megbizonyosodni arról, hogy a rájuk vezetett tűz mennyisége lefogja annyira az ellenséget, hogy az nem képes hatásosan visszalőni, ugyanakkor nem használnak fel túlságosan sok lőszeret ehhez a művelethez.

Rádió - A szakaszban alkalmazott rádiók mennyiségére és minőségére szeretnénk elsősorban

ráirányítani a figyelmet. A híradás megbízható működése sok esetben a siker kulcsa. Éppen ezért a szakasznak a feladatok végrehajtása érdekében megfelelő mennyiségű és minőségű híradóeszközzel kell rendelkeznie.

Az alábbiakat közöld csapattársaidal:

Mit látsz: alapvetően az ellenséges egységekről szól ez az információ, de ilyen pl. a leszakadó társad jelentése is. Közöld, hogy hozzád / az osztaghoz / a megnevezett objektumhoz képest (épület, jármű, tereptárgy) merre, mit, és mennyit láttál. Ha tudod, a távolságot, haladási irányt is.

Mit csinálsz, mi történik: ha olyan dolgot teszel, amit a többieknek (különösen a parancsnoknak) fontos lehet tudnia, jelentsd! Ilyen például, ha beállsz valahová védeni, valami miatt elhagyod a pozíciódat, be- vagy felmész valahová, stb. Ez utóbbi különösen fontos lehet, mert könnyen keresztútba kerülhetsz. Fontos, hogy egyértelműség! Pl.: „A hátsó bejáratot fedezem!” , vagy „Erősítést kérek a Lima épülethez! Már csak 3 védő maradt!”. Hol vagy: ha elszakadtál a többiektől, szétváltok (pl. valaki fedez), eltévedtél, külön akcióba kezdted. Ez utóbbit lehetőleg a parancsnok tudomásával tedd! A többiek közelében is szükség lehet erre, pl.: a tetőn vagyok, jobb oldal.

Hová tartasz: az előző ponthoz hasonlóan, ahhoz kapcsolódva közöld a célodat is. Ha a kiindulási pontod az osztag/parancsnok, akkor azt értelemszerűen felesleges jelezni.

Mire van szükséged: fogytán a lőszered, fedezetre van szükséged, vagy információra.

GYAKORLÁSI FOKOZATOK

I. Szint - Az I. szintű begyakorlás során nem hajtanak végre semmilyen manővert. Az I. szintű begyakorlásra példa a térkép alapján történő tervezés, megbeszélés, és a terep bejárása.

II. Szint - A II. szintű begyakorlás során a valóságot legjobban megközelítő terepen gyakorolnak, és kevesebb eszközt használnak föl mint a III. szintű begyakorlás során. Ekkor nem a kitűzött feladat teljes begyakorlása, hanem annak egyes mozzanatainak, kulcsfontosságú elemeinek begyakorlására koncentrálnak.

III. Szint - A III. szintű begyakorlás a teljes felszereléssel, az „éles” helyzetet legjobban megközelítő módon történő begyakorlás, amely során valós időnek megfelelően a meghatározott módon, hasonló terepen a teljes feladatot megszakítás nélkül végrehajtják. A III. szintű begyakorlások nyilvánvalóan a leginkább eszközigényesek de végrehajtásuk szükségszerű.

ALAKZATOK

Egyes oszlop

Vonal alakú tereptárgyak mellett történő menet során (bokorsor, árok, falak, szűk ösvények) használják. Fontos, hogy minden katona az előtte lévő lábnyomába lépjen, ezáltal is megtévesztve az ellenséget. Az első katona kibiztosított fegyverrel halad az élen, míg a többiek bebiztosítják fegyvereiket.

1. ábra: Egyes oszlop alakzat

Előnyei:

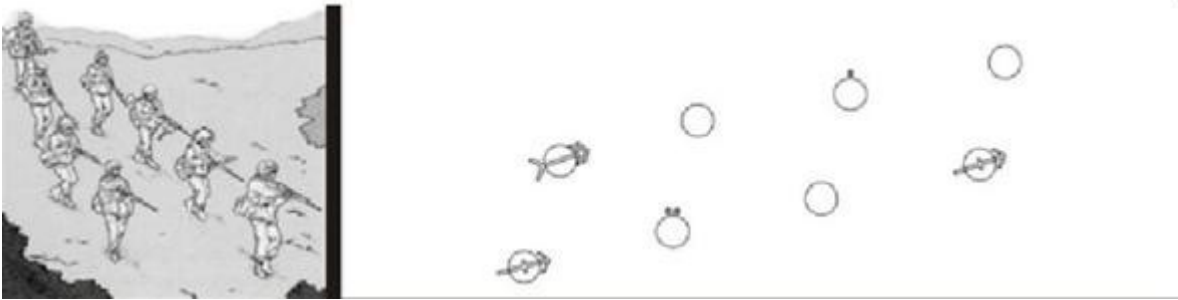
- Oldalról jövő ellenséges támadás esetén (leszállás) hathatós védelmet nyújt.
- Hosszan vonalszerűen elhelyezkedő tereptárgyak mellett történő haladás során azok fedezéket nyújtanak.
- Az egyetlen használható alakzat nehezen járható terepen (pl. sűrű erdőségek, omladékos hegyoldalak, stb.)

Hátrányai:

- Nem hatásos az előre történő tűzkiváltás során (éppen ezért az elől haladó katona általában géppuskát visz magával, fegyvere tűzkész helyzetben).
- Szemből jövő ellenséges tűz esetén sebezhető az alakzat.
- Csökkenti a szárnyakra történő odafigyelés lehetőségét. (Mivel az előtte lévőket a mögöttük haladóknak szinte állandó jelleggel fél szemmel figyelni kell, ezért elveszi a figyelmét a fő feladatáról, hogy a meghatározott figyelési szektorban a terepet figyelje.)

Kettős oszlop

A kettős oszlop kiválóan alkalmas olyan utakon történő haladásra, amelyek elég szélesek ahhoz, hogy a katonák az út két oldalán egymástól meghatározott távolságokra haladhassanak. Hasonlóan ez előzőekben elmondottakhoz, az elől haladó katonák kibiztosított, sorozatra állított fegyverrel haladnak az élen. A parancsnok általában az élen helyezkedik el (legtöbbször ő a harmadik katona az alakzatban).

Előnyei:

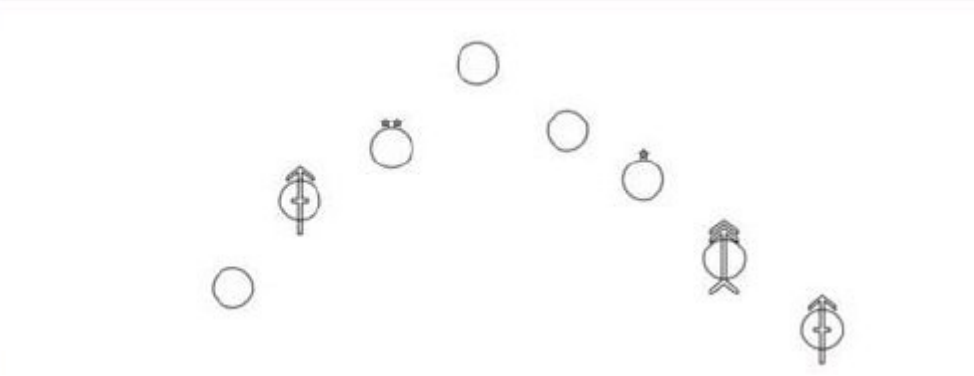
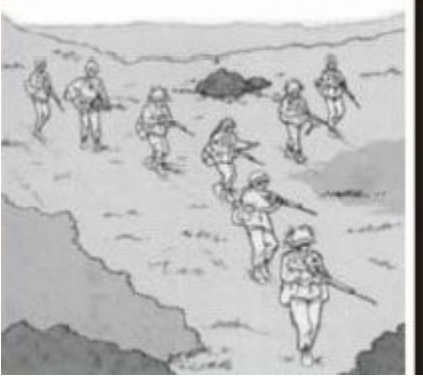
- Könnyen irányítható alakzat.
- Éjszaka ajánlott alakzat.

Hátránya:

- Meglehetősen könnyű célpontot nyújt a kettős oszlopban haladó katonák sora az úton (viszonylag zsúfolt alakzat, különösen éjszaka).

Nyílhegy

A nyílhegy alakzat a legalkalmasabb nyílt terep leküzdésére. A raj, amikor csak lehetősége van rá, nyílhegy alakzatban halad, mivel ebből az alakzataból igen könnyen lehet a többi alakzattal felvenni, és minden irányba reagálni az ellenséges támadásra. A parancsnok olyan helyet foglal el a rajban, ahonnan képes azt legjobban irányítani, és minél előrébb igyekszik helyezkedni, hogy jól lássa az esetleges történéseket.

Előnyei:

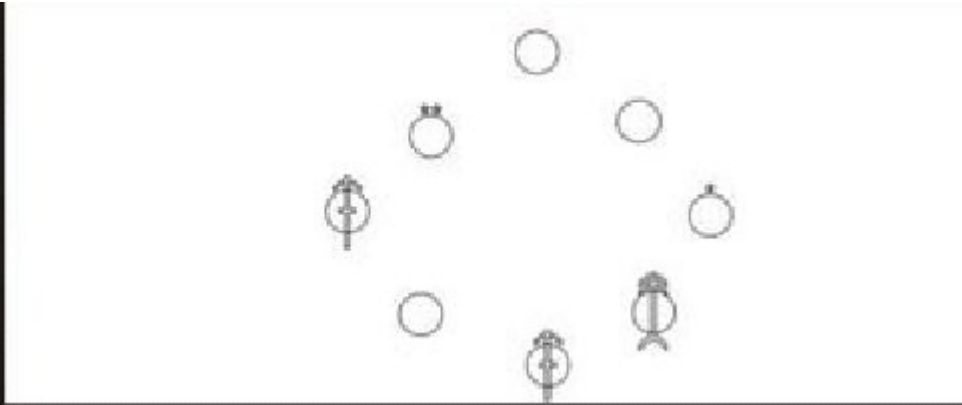
- Az előlről jövő támadás során viszonylag kis sebezhetőség.
- Kiválóan alkalmas nagy erejű tűz kiváltására minden irányba.
- Alkalmas nyílt terepen történő áthaladásra

Hátrányai:

- Az irányítása nehézkes. Nehezebben irányítható, mint az eddig ismertetett alakzatok.
- Az oldalról jövő ellenséges támadás során sebezhetőbb, mint az oszlop alakzat.
- A parancsnoktól függően lehet, hogy a tűzcsoportok összekeverednek. Ezt mindenképpen el kell kerülni.

Gyémánt alakzat

A gyémánt alakzatot általában éjszaka egy nyílt terepen történő áthaladás során alkalmazzuk. Nagyon hasonlít az előbb bemutatott ék alakzathoz, csak teljesen zárt. Éjszaka nyílt terepen elsősorban járőrtevékenység végrehajtása során ajánlott.

Előnyei:

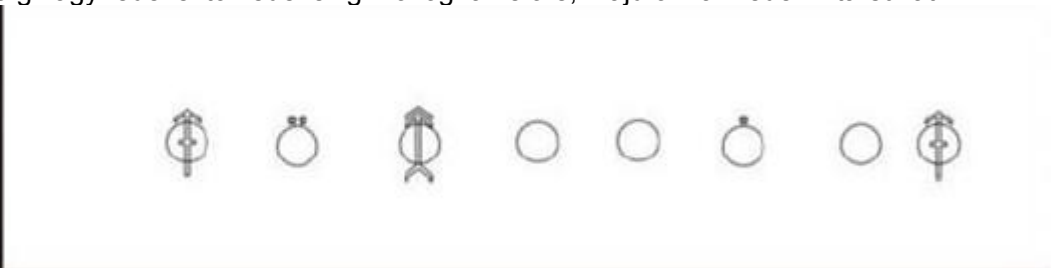
- Könnyen irányítható.
- Nagyon hatásos minden irányba történő tűzkiváltás során.
- Körkörös figyelést és védelmet biztosít.

Hátránya:

- Ha nem tartják be a követési távolságokat, akkor könnyen sebezhetővé válhat.

Vonal

A vonal alakzat a támadás során leggyakrabban alkalmazott formáció (elsősorban a roham időszakában). Ez a „tűz és mozgás” kivitelezéséhez szükséges alapalakzat is, de viszonylag nehezen irányítható. A katonák részéről nagy összeszokottságot, a parancsnok részéről pedig odafigyelést igényel. Éppen ezért a járőr nem használja, csak speciális feladatok végrehajtásakor. Ilyen például egy adott terep átfésülése, mely során a katonák párokban fedezve egymást, de a vonal alakzatot mindvégig megtartva fától fáig vagy fedezéktől fedezékig mozognak előre, majd onnan fedezik társukat.

Harci cselekmények során gyakran az egyszerű módszerek a legjobbak. Az egyik legegyszerűbb és mégis az egyik leghatékonyabb módszer a csatavonalba állás. A fent leírt vonal alakzattól a csatavonal abban különbözik, hogy míg ott a katonák párokban mozognak egymást fedezve és a párok alkotnak vonal alakzatot, itt minden katona között viszonylag nagy távolság van, és így mozognak az ellenség felé mindvégig egyetlen egyenes vonalban maradván. A csatavonalnak a titka, hogy az egyes emberek egymástól kb. 10 méter távolságra vannak, így ha van egy mondjuk 10 főből álló osztag, a csatavonal 100 méter hosszú, vagy még hosszabb is lehet. Annyira nem szabad távol kerülni a szomszédos

emberektől, hogy elveszítsük akár egyikükkel is a kapcsolatot. Középen áll a parancsnok, aki figyel rá, hogy mindenki egyvonalban maradjon. Fontos, hogy az alakzat parancsnoki utasításra ellenséges tűz ellenére is folytassa a mozgást előre, miközben továbbra is mindenki egyenes vonalban marad.

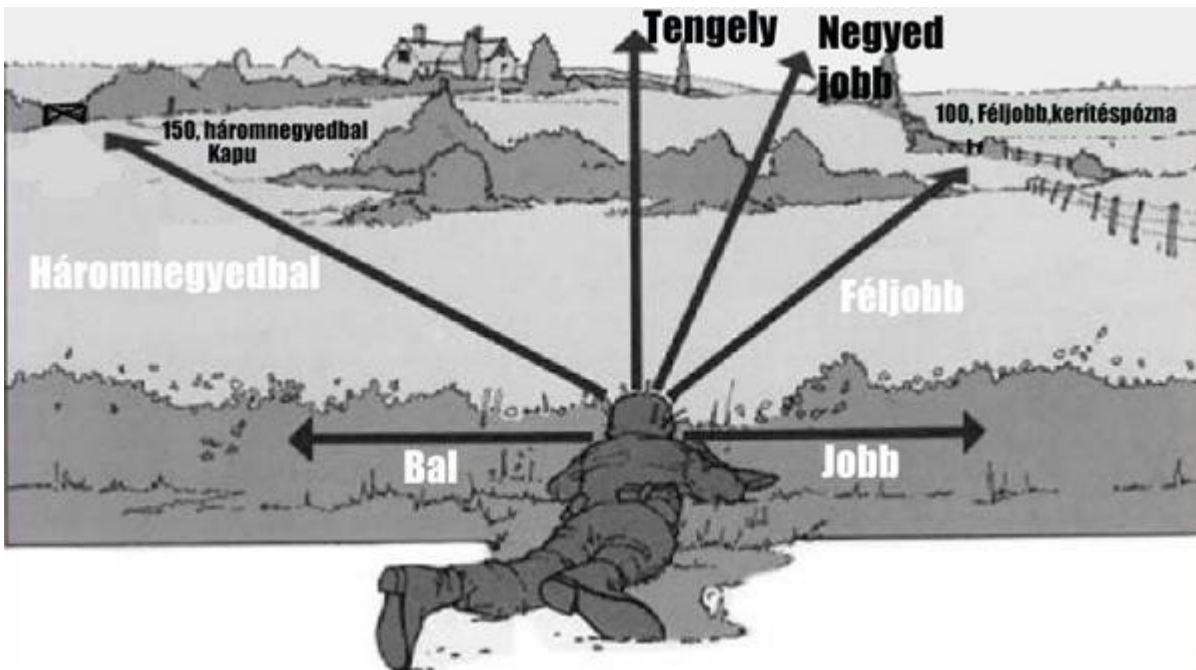
A csatavonal a következők miatt eredményes:

1. Egyszerű. A paintball vagy airsoft játékosok általában nem képzett katonák, ezért az összetett módszerek kudarcra vannak ítélve.
2. A játékosok kapcsolatban maradnak egymással, így megteremtődik a játékosok közötti kommunikáció
3. Mindegyik játékos keresztűzzel tudja támogatni bármelyik másik játékost. Mivel a fedezékek nagy része csak egy irányból nyújtanak védelmet, ha két irányból lövünk egyidőben, az ellenség hatékony tűznek lesz kitéve. Ha megfelelően széthúzzuk a vonalat az ellenségnek igen nehéz lesz fedezéket találnia a csatavonal szárnyairól érkező tűz ellen.
4. Az alakzat maximális előre irányuló tüzerőt tesz lehetővé barátságos találatok lehetősége nélkül.

CÉLMEGJELÖLÉS MÓDSZEREI

Közvetlen célmegjelölés módszere

Ezzel a módszerrel a nyilvánvaló célokat határozzuk meg. A távolságot, a nézőszöget, valamint a célok fajtáit a 10. ábra szemlélteti.

Tájékozódási pontok módszere

A kevésbé látható célok megjelölésére. A közvetlen módszerrel együttesen is használható.

„300 – csalítos – kicsit jobbra – kis bokor”

Óramutató módszer

Az ennél bonyolultabb célok meghatározására a tájékozódási pont és az óramutató módszer kombinációját alkalmazzák (11. ábra). Ez a módszer egy képzeletbeli órát jelképez, amelyet a tájékozódási pont köré képzelünk úgy, hogy az óramutatók tengelye maga a tájékozódási pont. Ezt követően elképzeljük, hogy a tájékozódási ponthoz viszonyítva merre mutat az óra mutatója:

„200 – torony – jobbra – 4 óra – kis bokor”

Amennyiben több idő áll rendelkezésre:

„60 – féljobb – csalános túlsó vége – jobbra 5 méter – két ellenség”

ÁLCÁZÁS

A sziluett az emberi formák és az általa viselt eszközök, (málhafelszerelés, stb.) körvonalait jelenti. A katona fejének és vállainak formája, körvonalai félreismerhetetlenek és egy fénylő rohamsisak sziluettje szintén rendkívül figyelemfelkeltő.

A terepszínű ruha hátránya, hogy a nem megfelelő környezetben, pl. városokban, pontosan a cél ellenkezőjét valósítja meg. Olyan, mintha a katona hangosan kiabálna: "Hé, itt vagyok!" Városban folyó harchoz előnyösebb egy szürke, barna és piros színekből készült álcaruha. Ha növényzettel borított terepen vagyunk, a sziluett megtöréséhez felhasználható a növényzet. A vállpántokba rakott fűköteg eltünteti a vállak tipikus formáját, a sisak álcázása megtörve a finoman ívelt

vonala, elrejt a sisak peremét. A túlzott álcázás (a sétáló bozót) első látásra hatékonyak tűnik, de olyan sok álcázó anyag van rajta, hogy a katona nehezen fér hozzá a lőszeréhez, felszereléséhez. A túl sok álcázást viselő katonának ülnie kell, hogy megfelelően láthasson (tulajdonképpen kilásson a sisakja alól). Ha azonban túl kevés az álcázóanyag, az arc és a kezek színe nagyon feltűnő, a különböző lombok és növények hiánya elárulja a katonát. (Nem szabad elfeledkezni arról, hogy a bőr fénylik. Éjszaka könnyen reflektálja a holdfényt, így minden tévhit ellenében a sötét bőrű katonáknak is szükségük van álcázó kenőcsre (mivel az ő bőrük is csillog). A megfelelő álcázás elrejt a katona alakját és eltakarja a bőr színét, de nem akadályozza meg, hogy a katona hozzáférjen a felszereléséhez vagy gátolja a látását.

A modern egyenruhák általában terepszínűek, de vannak olyan helyzetek, amikor ez kevésbé előnyös lehet. Pl. városi környezetben előnyös egy szürke vagy drapp kabát vagy egyéb felsőruházat. Mindig az adott terephez illő ruházatot kell alkalmazni.

Az arc álcázása

Álcázáshoz részútosan vigyük fel a kenőcsöt az arcra, így megtörük a szem, a száj és az orr függőleges, illetve vízszintes vonala. Egyes kereskedésben kapható álcakenőcsök kétszínűek, a sötétebbik szín jobban elrejt az ornyerget, az arccsontokat, az állat, illetve a homlokot. A világosabb színeket az árnyékolt részekre használjuk. Az arcot több rétegben érdemes álcázni. Ezt a 12. ábrán mutatjuk be.

1. Az első réteg a fehér fénylő bőrfelület eltakarása. Az álcázó krémet kenjük szét az arcon.

2. A formák eltüntetése különös tekintettel a szemre, orra, szájra, állra, fülekre.

3. Véglegesítés - az arc többi részét fű, föld színekkel ki kell tölteni, majd az egészet összemosni.

A sisak álcázása

A sisakok általában álcahalóval vannak ellátva. A sisak szalagjaihoz a helyi viszonyoknak megfelelő növényzetet erősíthetünk. A sisak álcázásának lépései a 13. ábrán láthatóak.

1. Érdemes gumidarabokat erősíteni a sisakra és egy szövet huzatot ráhúzni mielőtt álcázunk.

2. Kisebb rongydarabok és egyéb formabontó anyagok is felkerülhetnek.

3. A helyi növényzetet a sisakra feltett gumi alá behelyezve lehet véglegesíteni az álcázást.

A fegyver álcázása

Ne felejtjük, a természetben nincsenek egyenes vonalak! A fegyvert is gondosan álcázni kell! A fegyver fa vagy műanyag részeit álcázzuk valamilyen terepszínű ruhadarabbal. Ügyeljen arra, hogy semmi se akadályozza a célzást, a tárcserét, illetve a fegyver más alkatrészeinek mozgását. Különböző szalagok (pl. terepszínű szigetelőszalag) felhasználásával próbálja meg „eltüntetni” a fegyver formáját. A kimaradt részekre ragasszon zöld vagy terepszínű ragasztószalagokat.

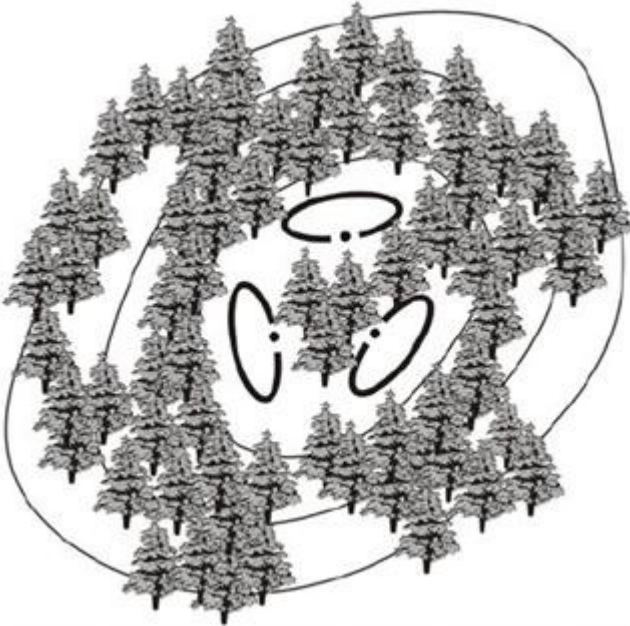
A VÉDELEM

Mozgó védelem

A védelmi harcot nem lehet tisztán álló, beásott erőkkel megvívni. A védelemben azért van szükség a nagyobb mozgékonyra, mert nehéz elérni egyszerre kölcsönös támogatást az arcvonalon és mélységet a védett területen. Rések mindig lesznek, éppen azért van szükség erős mozgó tartalékokra, hogy visszaverjék az elkerülhetetlen behatolásokat. A védelemnek ebben a formájában az ellenséget a jól elhelyezett statikus védelmi állások rendszerének és a köztük működő mozgó erők megfelelő kombinációjával kell legyőzni.

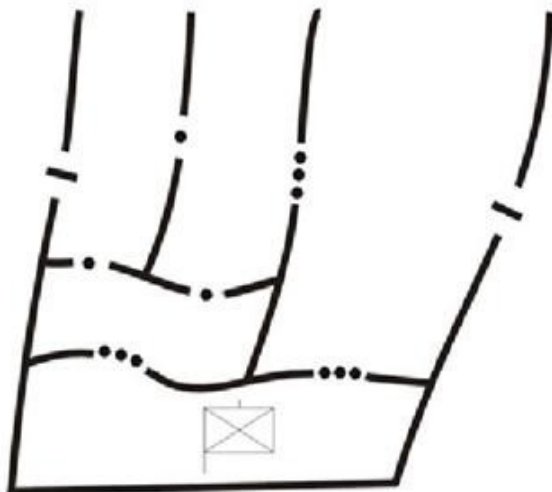
Körkörös védelem

A körkörös védelem egy olyan védelmi forma, amely fő előnyét az adja, hogy a szakasz elkészül az ellenség bármely irányból indított támadásának visszaverésére. (15. ábra) Legfőbb hátránya, hogy a harcba vethető erő nem koncentrálható azonnal az ellenség támadásának irányába.

Szektor-védelem

A szektor-védelem a lövész alakulatok képességeit maximálisan kihasználó védelmi harctevékenység. A kis alegységek szétszórt alkalmazásával lehetővé teszi a felelősségi terület teljes mélységében történő védelmét. A szakasz részére általában a század szektorán belül jelölnek ki védelmi szektort. (16. ábra) A szakaszparancsnok a szakasz szektorát a rajok mozgási szabadságának növelése céljából tovább oszthatja raj szektorokra.

Bázis védelem

Airsoft és Paintball játékoknál viszonylag nyílt terepeken a csapatok általában jobbak támadásban, mint védekezésben. A támadó csapat a front bizonyos pontjain könnyen számbeli fölénybe kerülhet, és áthatolva a védelmi vonalon ellepik a védők főhadiszállását. Bonyolultabb bázisfoglalós játékokban, ha a védők főhadiszállását elfoglalják, a csapat nem kaphat utánpótlást (nem állhatnak vissza a katonái), amíg vissza nem veszik ezt a pontot, így a főhadiszállás elfoglalása gyakran végzetes a védők számára. Katonai hadműveleteknél a védők 2:1-es túlerővel szemben képesek tartani magukat, de ez az arány játékoknál kb. 3:1.

A védelem fő problémáit általában taktikai hibák eredményezik. Az egyik ilyen, hogy a főleg kezdő játékosok pozíciójuk védekező közben mozdulatlanul maradnak, még akkor is, ha észrevették őket. Addig várnak, amíg az ellenség az oldalukba kerül és lelövi őket. Harci játékoknál ha az ellenség tudja a pozíciódat tanácsos elmozogni, még akkor is, ha a legközelebbi fedezék csak 5 méterre van tőled.

Ne felejtse, csatát tüzeléssel és mozgással nyerhatsz.

Az ellenség megzavarására hatékony módszer a járőrök bevetése. A másik taktikai hiba, amit szinte minden csapat elkövet, beleértve néhány tapasztalt klánt is, hogy nem különítenek el megfelelő számú, a védelmi vonaltól független katonát, akiket szintén a parancsnok irányít.

A csapatok általában védelemre dolgoznak ki tervet, ami esetleg tartalmaz egy nagy lőtávú járőrt. Viszont ha a terv nem válik be, nem tudnak az ellenség válaszmozgásaira, vagy a barátságos veszteség következtében a védelmi vonalon kialakult résre megfelelően reagálni. Szinte minden katonai taktikáról szóló könyv kiemeli a tartalékok kialakítását. Mivel a harc nem teljesen megjósolható, így a támadás az ellenséges front egy meggyengült része ellen, a foghíjassá vált védelmi vonal befoltozása, vagy reagálni egy váratlan irányból érkező ellenséges támadásra, mind-mind ember-tartalékokat igényelnek. Mivel a tartalékokat képző katonák nem a fronton tevékenykednek, ezért valószínűleg nem kerülnek ellenséges tűz alá. És mivel ezek a katonák a parancsnok közvetlen közelében vannak, a parancsok személyesen könnyen és gyorsan kiadhatók.

A tartalékos egység alkalmazására egy egyszerű bázis-védelmes példa: Legyen 1 szakasz (10 játékos) védő és 2 szakasz (20 játékos) támadó. A védők pozíciója két irányból közelíthető meg, és ahogyan várható, minden katona közvetlenül a védelmi vonalban lesz egyenlően megosztva a két megközelítési pont között (5-5 katona).

1. Mondjuk, hogy az ellenség az egyik megközelítési ponton támadást színlel öt emberrel, és amikor a védőket lekötötte, a másik úton támadást indít 15 emberrel. Így a támadók itt számbeli fölénybe kerülnek tizenöt az öthöz arányban (3:1), ami a védelemmel járó előnyök (pl. jobb védekező-fedezékek) ellenére is elég a legtöbb cél leküzdéséhez.

2. Viszont ha a védők mondjuk 4 főből tartalék csapatot alakítanak ki (3-3 fő mindkét megközelítési pontnál, 4 fő tartalék), akkor amint a parancsnok értesül a fő támadási irányról, a tartalékokat gyorsan a fő támadási vonalnál lévő védők segítségére küldheti. Ekkor az arányok 5:3 lesz az elterelő támadás pontjánál, és 15:7 (ami közelebb van a 2:1-hez) a fő támadás helyén.

Persze a parancsnokot az ellenségről pontos információkkal kell ellátni ahhoz, hogy a tartalékokat hatékonyan tudja mozgatni. Ez leggyakrabban úgy történik, hogy a parancsnok a terület egy jó megfigyelőpontján helyezkedik el, és az előretolt megfigyelők rádión keresztül pontosan tájékoztatják őt az ellenség mozgásáról és erejéről.

A tartalékosok alkalmazása és a hatékony harctéri kommunikáció létfontosságú eleme a győzelemnek és az erős és hatékony csapatvezetésnek.

ELLENSÉGES HARCÁROKRENDSZER MEGTISZTÍTÁSA

A megtisztító raj élen haladó tűzcsoportja elhalad a behatolást végrehajtó tűzcsoport katonái mellett. Elhaladtukkor a következő tevékenység zajlik le: a tűzcsoport első katonája elhalad a sarkot biztosító katona mellett, a vállára üt és odaszól neki: „Átveszem a feladatot!”. A sarkot biztosító katona visszaigazol és visszakialt „Rendben”. Ezt követően félrehúzódik, hogy a tűzcsoport elhaladhasson mellette.

A tűzcsoport átveszi a harcárok sark biztosítási feladatát (az eddig biztosító katonák hátramosznak a rajparancsnokhoz, feltöltéseket hajtanak végre és felkészülnek a harcárok megtisztításának folytatására, amennyiben a harcárkot megtisztító raj tevékenysége kifulladásra). A megtisztító raj katonái elkezdi megtisztítani az ellenséges harcárkot. A tevékenység rendje a következő:

1. Kis idő kivárása után (maximum 2 másodperc) a második katona eldobja a kezében tartott kézigránatot úgy, hogy az a sarkon túl érjen földet és felkiált: „Kézigránát!” A kézigránát felrobbanását követően, az élen haladó katona előremozog, befordul a sarkon és mozgás közben rövid sorozatokkal halad előre. Az egész tűzcsoport követi a következő sarokig.

2. A rajparancsnok azonnal követi a tűzcsoportot. Meggyőződik róla, hogy a követő tűzcsoport ott van a nyomában és amennyiben szükséges képes átvenni a vezető szerepét. Amennyiben szükséges, cserélgeti a tűzcsoportokat annak érdekében, hogy állandóan éber katonákat küldjön előre és fenntartsa a támadás lendületét. A tűzcsoportoknak megfelelő távolságra kell egymástól elhelyezkedniük annak érdekében, hogy ugyanaz az ellenséges tűz ne okozzon veszteségeket mindkét tűzcsoportban.

3. Az éppen elől elhelyezkedő tűzcsoport minden egyes sarokban, kanyarulatban ugyanezt a tevékenységet hajtja végre (a fentiekben ismertetett módon halad előre). Amennyiben az élen elhelyezkedő katona észreveszi, hogy hamarosan kifogy a lőszerből és még nem érte el a következő sarkot, akkor hangosan felkiált: „Lőszer!” Eközben azonnal megáll és a harcárok egyik fala mellé húzódik, hagyva, hogy a csoport többi tagja elhaladjon mellette. Továbbra is a menetirányba irányítja a fegyverét. A következő katona meggyőződik róla, hogy teli tár van a fegyverében és odakiált a társának: „Átveszem a vezetést!” Az élen haladó katona visszaigazol és visszakialt: „Rendben!” Ezzel felcserélődtek a katonák helyei a tűzcsoporton belül és tovább folytatják az előremozgást.

4. A követő tűzcsoport állandóan biztosítja a már elfoglalt állásokat és megjelöli a már megtisztított részeket.